

PREZES
NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
Maciej Hamankiewicz

NRL/ZRP/ EJ/1057/2010/ *B* /2011

Warszawa, dnia 10.01.2011 r.

do spr.
BPS/KU – 034/1038/3/10

Pan Senator
Piotr Zientarski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Pracownicy Biura Senatu

W związku z pismem przesyłającym projekt ustawy o zmianie ustawy o izbach lekarskich oraz niektórych innych ustaw, uprzejmie informuję, że uprawnienie do opiniowania projektów aktów prawnych posiada Naczelna Rada Lekarska. Najbliższe posiedzenie odbędzie się w dniu 4 lutego br. Przyjęte przez Naczelną Radę Lekarską stanowisko w sprawie projektu ww. ustawy zostanie niezwłocznie przekazane do Komisji Ustawodawczej. Proszę o akceptację wydłużenia terminu zaopiniowania projektu ustawy, będącego podstawowym aktem regulującym działalność samorządu lekarskiego.

Maciej Hamankiewicz
PREZES
Naczelnej Rady Lekarskiej
Maciej Hamankiewicz

**STANOWISKO Nr 1/11/VI
NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ**

z dnia 4 lutego 2011 r.

**w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o izbach lekarskich oraz
niektórych innych ustaw autorstwa Komisji Ustawodawczej Senatu RP
(druk nr 1038)**

Naczelna Rada Lekarska po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie ustawy o izbach lekarskich oraz niektórych innych ustaw autorstwa Komisji Ustawodawczej Senatu RP nadesłanym w dniu 31.12.2010 wyraża sprzeciw wobec propozycji przewidzianych w tym projekcie. Przeciwno przyjęciu zaproponowanych przez Komisję Ustawodawczą Senatu zmian w ustawach dotyczących samorządu lekarzy i lekarzy dentyistów oraz samorządów innych zawodów zaufania publicznego przemawia wiele argumentów, które wynikają zarówno z analizy wyroku Trybunału Konstytucyjnego przywołanego w uzasadnieniu projektu, jak i z oceny obowiązującego obecnie stanu prawnego.

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 czerwca 2010 r. (sygn. akt P 28/09) nie zawiera ani w tezie, ani w uzasadnieniu zobowiązania do podejmowania takiej inicjatywy ustawodawczej. Co więcej, Trybunał zauważył, że obowiązująca obecnie nowa ustawa o izbach lekarskich z dnia 2 grudnia 2009 r. zawiera regulacje „odpowiadające standardom konstytucyjnym”.

Zawarta w projekcie propozycja zastąpienia kasacji odwołaniem do sądu apelacyjnego - sądu pracy i ubezpieczeń społecznych spowodowałaby powrót do rozwiązania zastosowanego w ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2052), z rozszerzeniem zakresu orzeczeń podlegających apelacji. Rozwiązanie to było powszechnie krytykowane jako zmieniające w trakcie tego samego postępowania tryb ze zbliżonego do karnego, stosowanego w postępowaniach w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej w Polsce, na tryb cywilny, odmienny proceduralnie i mający odmienny przedmiot

rozpatrywanych spraw. Między innymi dlatego w toku prac nad nową ustawą o izbach lekarskich Sejm oraz Senat zdecydowały, iż w odniesieniu do postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy i lekarzy dentyków nadzór sądowy wykonywany w formie prawa wniesienia kasacji do Sądu Najwyższego jest zasadny i wypełnia słuszny postulat nadzoru sądowego nad tym postępowaniem. Dodatkowo należy wskazać, że taki sam nadzór w formie kasacji obowiązuje w postępowaniu odpowiedzialności zawodowej adwokatów, radców prawnych, notariuszy, a zmiany tych przepisów nie proponuje się.

Równie bezzasadny jest argument, iż zakres podstaw kasacji jest zbyt wąski (pkt 3.2 uzasadnienia). Zgodnie z obecnie obowiązującą ustawą kasacja może być wniesiona z powodu uchybień wymienionych w art. 439 § 1 Kodeksu postępowania karnego, innego rażącego naruszenia prawa, a także z powodu niewspółmierności kary. Niewspółmierność można zarzucać każdemu orzeczeniu kary, zaś wprowadzenie klauzuli generalnej „*rażącego naruszenia prawa*” nieograniczenie otwiera podstawy kasacyjne, a więc opinia jakoby obecne rozwiązanie zamykało drogę sądową niejako „z góry” jest niesłuszna i nietrafna. .

Naczelna Rada Lekarska nie uznaje także za zasadną przewidzianą w art. 6 projektu propozycji możliwości zaskarżenia prawomocnych orzeczeń o ukaraniu karą upomnienia lub nagany, wydanych przed 1 stycznia 2010 r. do sądu. Zasadniczym argumentem jest tu brak wskazania przez Trybunał Konstytucyjny konieczności lub potrzeby wprowadzenia takiej możliwości. Należy także zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 110 ust. 3 pkt 1 w związku z art. 118 ust. 7 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich kary upomnienia (stanowiące około 60% orzekanych przez sądy lekarskie kar) orzeczone przed 1 stycznia 2010 r. uległy już zatarciu.

Mając powyższe na względzie, Naczelna Rada Lekarska stwierdza, że przedmiotowy projekt ustawy o zmianie ustawy o izbach lekarskich oraz innych ustaw jest bezzasadny i wnosi o zaprzestanie prac nad nim.

SEKRETARZ NRL

Mariusz Janikowski

Prezes NRL

Maciej Hamankiewicz